

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. วัสดุคงคลังที่ได้จากผลการวิเคราะห์ ABC แบ่งเป็นวัสดุคงคลังกลุ่ม A จำนวน 43 รายการ ซึ่งมีจำนวนวัสดุคงคลังอยู่ที่ 63 เปอร์เซนต์ของมูลค่าวัสดุคงคลังทั้งหมด และมีมูลค่าอยู่ประมาณ 80 เปอร์เซนต์ของมูลค่าวัสดุคงคลังทั้งหมด สำหรับวัสดุคงคลังกลุ่ม B มีทั้งสิ้น 42 รายการ โดยมีจำนวนวัสดุคงคลังอยู่ที่ 27 เปอร์เซนต์ของรายการวัสดุคงคลังทั้งหมด และมีมูลค่าประมาณ 15 เปอร์เซนต์ของมูลค่าวัสดุคงคลังทั้งหมด สำหรับรายการสุดท้ายกลุ่ม C มีจำนวนทั้งสิ้น 81 รายการ มีจำนวนวัสดุคงคลังอยู่ประมาณ 10 เปอร์เซนต์ของรายการวัสดุคงคลังทั้งหมด และมีมูลค่าโดยประมาณเพียง 5 เปอร์เซนต์ของมูลค่าวัสดุคงคลังทั้งหมด

2. จากผลการวิเคราะห์ Inventory Level Ratio ของวัสดุคงคลังในกลุ่ม A พบว่ามีวัสดุคงคลังที่อยู่ต่ำกว่าและสูงกว่าค่า Inventory Level Ratio ทั้งหมด 12 รายการ ได้แก่ วัสดุคงคลังหมายเลขซึ่งเป็นวัสดุคงคลังหมายเลข KM7310181, KM7310202, KM7339063, KM7330024, KM7336111, KM7339064, KM7310284, KM7310276, KM7310206, KM7310075, KM7336364 และ KM7330025 ที่มีระดับวัสดุคงคลังไม่เหมาะสมและควรทำการวิเคราะห์และปรับปรุงในส่วนของการจัดการสั่งซื้อ และวัสดุคงคลังสำรองที่เหมาะสม

3. ผลการปรับปรุงปริมาณการสั่งซื้อสำหรับวัสดุคงคลังกลุ่ม A ที่มีค่าอยู่นอกเหนือขอบเขต Inventory Level Ratio ทั้งหมด 12 รายการ และเมื่อทำการปรับปรุงปริมาณการสั่งซื้อทั้ง 12 รายการพบว่าปริมาณการสั่งวัตถุดิบต้องทำการสั่งซื้อมากขึ้นกว่าเดิมและต้นทุนที่เพิ่มขึ้นซึ่งจำนวนการสั่งซื้อก่อนและหลัง รวมถึงมูลค่าต้นทุนที่เกิดขึ้น แสดงไว้ในบทที่ 4 ตารางที่ 4-5 แสดงการเปรียบเทียบมูลค่าต้นทุนก่อนและหลังทำการปรับปรุงปริมาณการสั่งซื้อ

ผลจากการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) ทำให้ปริมาณการสั่งซื้อของวัตถุดิบเพิ่มขึ้น ซึ่งเกิดจากปัจจัยที่สำคัญจากปริมาณการใช้วัตถุดิบในรอบระยะเวลาหนึ่งปี เวลานำของแต่ละวัตถุดิบ ต้นทุนในการสั่งซื้อและต้นทุนในการจัดเก็บ (Holding Cost) แต่สามารถลดค่าใช้จ่ายในส่วนของการขนส่งได้ เนื่องจากสามารถลดค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการขนส่งจากต่างประเทศ (Sea Freight) และค่า Inland Cost ของแต่ละรอบการขนส่ง อีกทั้งปริมาณวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นทำให้สามารถตอบสนองความต้องการลูกค้าตามสถานการณ์ปัจจุบัน

จากผลการคำนวณในบทที่ 4 ทำให้ต้นทุนรวมต่อปีของวัตถุดิบกลุ่ม A มีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็น 36,661,516 บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมถึง 12,745,333 บาทต่อปี

4. ผลการปรับปรุงวัสดุคงคลังสำรองทั้งหมด 43 รายการ พบว่า จำนวนวัสดุคงคลังสำรองมีจำนวนเพิ่มขึ้นจำนวน 311,750 ชิ้น แต่ทำให้มูลค่าวัสดุคงคลังสำรองเพิ่มขึ้น 914,711 บาท ดังแสดงใน ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบต้นทุนก่อนและหลังการปรับปรุงวัสดุคงคลังสำรอง และเปรียบเทียบกับต้นทุนของค่าต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการมีวัสดุคงคลังไม่เพียงพอต่อการผลิต

ทั้งนี้เนื่องจากว่าจำนวนวัตถุดิบบางรายการที่เพิ่มขึ้นนั้น โดยส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบที่มีราคาแพง แต่ในขณะที่วัตถุดิบบางรายการที่ลดลงนั้นมีมูลค่าไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุดิบที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น จึงทำให้มูลค่าวัสดุคงคลังสำรองเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นของวัสดุคงคลังที่เพิ่มขึ้น พบว่ามูลค่าของวัสดุคงคลังที่เพิ่มขึ้นนี้มีส่วนต่างน้อยกว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากวัสดุคงคลังไม่เพียงพอจำนวน 2,416,849 บาทจากผลการวิเคราะห์ ถึงแม้ว่ามูลค่าวัสดุคงคลังที่ปรับปรุงใหม่จะทำให้มูลค่าวัสดุคงคลังที่เก็บไว้มีค่ามากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในส่วน Customer Value และความสามารถในการตอบสนองความต้องการที่ไม่แน่นอนของลูกค้าในปัจจุบัน

ทั้งนี้เนื่องจากว่าจำนวนวัตถุดิบบางรายการที่เพิ่มขึ้นนั้น โดยส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบที่มีราคาแพงและมีปริมาณการใช้สูง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาเพื่อหาปริมาณการสั่งซื้อที่เหมาะสมสำหรับวัตถุดิบกลุ่ม A ที่มีปริมาณ Inventory Ratio ไม่เหมาะสม สำหรับวัตถุดิบที่มีความต้องใช้สูงแต่ต้นทุนวัตถุดิบต่ำจึงส่งผลให้ปริมาณการสั่งซื้อต่อครั้งมีปริมาณสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บสินค้าคงคลัง
2. ควรทำการศึกษาปริมาณการสั่งซื้อที่เหมาะสม และวัสดุคงคลังสำรอง สำหรับวัตถุดิบในกลุ่ม B และกลุ่ม C
3. ควรทำการตรวจสอบและปรับเปลี่ยนทั้งในส่วนของปริมาณการสั่งซื้อ และปริมาณวัสดุคงคลังสำรองทุก ๆ สามเดือน หรือทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงในส่วน of ปริมาณความต้องการที่มากขึ้นผิดปกติ เนื่องจากปริมาณความต้องการวัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
4. ควรทำการศึกษาในส่วน of เวลานำ (Lead Time) เนื่องจากเวลานำของวัตถุดิบ โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลานานในการสั่งซื้อ ดังนั้นหากสามารถลดระยะเวลาในการสั่งซื้อให้สั้นลงจะสามารถช่วยปรับปรุงในส่วน of วัสดุคงคลังให้ลดลงได้

5. ควรทำการศึกษาการวัดระดับการตอบสนองความต้องการลูกค้า เพื่อเป็นปัจจัยเสริม
ในกรณีวัดการตอบสนองความต้องการลูกค้า ระดับการให้บริการและความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University